

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114235618
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1114235618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vlčkovej a členiek senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ivany Jahnovej, v spore žalobcu: Q.. D. M., N.. XX.XX.XXXX, A. W. D. XX, A., proti žalovaným: 1/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, 2/ Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zastúpenému spoločnosťou MGA IURIS s. r. o., so sídlom Cukrová 14, Bratislava, IČO: 47 233 028, o zaplatenie sumy 7.981 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02. júna 2017, č.k. 19C/14/2015-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej zamietol žalobu voči žalovanému 2/ p o t v r d z u j e .

V časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovanému 1/ z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný 2/ má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 7.981 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne odo dňa 22.10.2014 do zaplatenia. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 37 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Primárne posudzujúc zmluvu o postúpení pohľadávky, uzatvorenú medzi postupcom V. E. a žalobcom ako postupníkom, dospel k záveru, že táto je neplatná. Uviedol, že je z nej síce zrejmé kto je postupca a postupník, avšak nie je daná podstatná náležitosť tejto zmluvy, a to je výška postúpenej pohľadávky. V čl. I tejto zmluvy je uvedené, že sa prevádza skutočná škoda v súlade so škodovou udalosťou na vozidle s Z.: A.-XXXHX zo dňa 28.09.2014, vedenej pod č. XXXXXXXXXXXX. Táto škoda nie je v zmluve špecifikovaná. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky patrí označenie účastníkov zmluvy (postupca - pôvodný veriteľ a postupník - nový veriteľ) a označenie postúpenej pohľadávky. Predmetom zmluvy o postúpení môže byť pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda okrem peňažnej pohľadávky i nepeňažná pohľadávka. Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku. Postúpená pohľadávka musí byť v zmluve identifikovaná dostatočne určito, teda tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu voči rovnakému dlžníkovi. Dostatočná identifikácia pohľadávky slúži na to, aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená.

Podľa jeho názoru postupovaná pohľadávka musí byť riadne špecifikovaná, a to čo do titulu pohľadávky aj jej výšky. Zmluva má síce písomnú formu, avšak nie je uvedená výška pohľadávky. Pohľadávka v zmluve o postúpení pohľadávky medzi postupcom a postupníkom nie je riadne špecifikovaná, nie je určená jej presná výška. Zároveň nebolo v konaní preukázané, že si žalobca splnil svoju povinnosť a podľa § 526 Občianskeho zákonníka, že žalobca oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky. Z toho titulu súd prvej inštancie považoval zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že žalobca síce predložil súdu znalecký posudok č. 62/2014 znejúci na sumu 10.110 eur, ktorý bol vypracovaný dňa 26.11.2014, avšak ten predložil dňa 05.05.2017. Poukázal na to, že žaloba bola na súd prvej inštancie podaná dňa 16.12.2014 a podľa jeho názoru mal žalobca škodu upresniť už v čase podania žaloby. Dospel taktiež k záveru, že žalovaný 2/ nie je v danej veci vecne legitimovaný, vyplývajú najmä z § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého nie sú naplnené podmienky na vznik povinnosti žalovaného 2/ poskytnúť žalobcovi plnenie, ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha. Vzhľadom na uvedené žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C.s.p.).

2. Proti tomuto rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu voči žalovaným 1/ a 2/, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia mu veci na nové konanie, dôvodiac tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a bez vykonania dokazovania vyvodil nesprávne právne závery, na základe ktorých rozhodol. V žiadnom prípade podľa neho nemožno súhlasiť s odôvodnením súdu prvej inštancie, že postupovaná pohľadávka nie je riadne špecifikovaná, nie je určená jej presná výška, taktiež ani s názorom, že nepreukázal oznámenie postúpenia pohľadávky a škodu mal upresniť už v čase podania žaloby. Mal za to, že postúpenie pohľadávky zo dňa 18.11.2014 je presne špecifikované v tom, že je jasné a zrozumiteľné kto je postupca ako aj postupník. Taktiež je jasné a zrozumiteľné voči komu je pohľadávka a v akej výške, t.j. skutočná škoda, čo je všeobecne známy pojem v náhrade škody. Pohľadávka je nezameniteľná, nakoľko je presne špecifikované, že je za škodovú udalosť na vozidle EČV A. XXXHX zo dňa 28.9.2014, a taktiež je uvedené číslo škodovej udalosti XXXXXXXXXX vedené u žalovaného 1/. Poukázal na to, že účastníci zmluvného vzťahu postúpenia pohľadávky v čase uzatvorenia postúpenia nemali vyčíslenú skutočnú škodu, ktorá vznikla na vozidle, a preto uviedli to, čo žiadal postupca od žalovaného 1/, t.j. skutočnú škodu. Dal do pozornosti, že skutočnú škodu na vozidle vie riadne vyčísliť len súdny znalec z oblasti cestná doprava. V zmluve o postúpení pohľadávky je aj presne špecifikovaná škodová udalosť č. XXXXXXXXXX, pod ktorou žalovaný 1/ registruje záznam o dopravnej nehode a zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, z čoho je možné odvodiť EČV vozidla, vznik škodovej udalosti, rozsah poškodenia a v neposlednom rade aj výšku skutočnej škody, ktorú má žalovaný 1/ poskytnúť v zmysle právnej úpravy SR. Z uvedeného je podľa neho zrejmé, čo si právny predchodca u žalovaného 1/ uplatnil a neskôr postúpil. Uviedol, že predmetom postúpenia môže byť aj sporná pohľadávka, aj pohľadávka nejudikovaná, za predpokladu ak nie je vylúčená z postúpenia, ak je existujúca a identifikovaná. Poukázal tiež na to, že priamo na pojednávaní dňa 02.06.2017 preukázal oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré žalované strany vôbec nenamietali.

3. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné, napadnutý rozsudok za vecne správny a navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Podľa neho v odvolaní absentuje podstatná náležitosť odvolania, keď v odvolaní nie je uvedené, v akom rozsahu napáda rozsudok súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že žalobca si nespĺnil svoje základné procesné povinnosti. Uviedol, že odhliadnuc od spornosti žalobcom deklarovanej výšky škody, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti. Žalobca v žalobe opomenul označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi v súlade s princípom hospodárnosti. Žalobca bol v tomto kontexte nečinný, znalecký posudok zo dňa 26.11.2014, ktorý vypracoval J. L. P., predložil súdu prvej inštancie až dňa 05.05.2017, a návrhy na vykonanie dôkazov uviedol až na pojednávaní dňa 02.06.2017. Základné procesné povinnosti strán sporu sú teda povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobca ako strana sporu musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Nestačí pritom iba všeobecné tvrdenie, že nesúhlasí s vyčíslením a zaslaním skutočnej škody žalovaným 1/ a domáha sa riadne vyčíslenej skutočnej škody na poškodenom motorovom vozidle v zmysle Občianskeho zákonníka, ale žalobca je povinný poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tento záver. V žalobe nie je ani len zmienka o tom, na základe akých skutočností žalobca požaduje od žalovaných 1/ a 2/ plnenie práve vo výške 7.981 eur, ani o znaleckom posudku, na základe ktorého toto plnenie požaduje. Dal do pozornosti zásadu, podľa ktorej "práva patria bdelym" (pozorným, ostražitým, starostlivým), teda tým,

ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva.

4. Žalovaný 2/ požiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v častiach týkajúcich sa veci samej a jeho nároku na náhradu trov konania potvrdil a priznal mu tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. S odvolaním žalobcu nesúhlasil, nakoľko je nedôvodné a prvoinštančné rozhodnutie je prinajmenšom vecne správne v časti týkajúcej sa jeho osoby. Plne sa stotožnil s odôvodnením prvoinštančného súdu o neplatnosti zmluvy o postúpení. Poukázal na to, že žalobca vôbec nenapadol záver súdu prvej inštancie týkajúci sa zamietnutia žaloby voči nemu aj s poukazom na neexistenciu jeho pasívnej vecnej legitímácie, keď nie sú splnené podmienky na vznik jeho povinnosti poskytnúť uplatnené plnenie žalobcovi, a to s poukazom na § 24 zákona č. 381/2001 Z. z. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej legitímácie na jeho strane podľa jeho názoru ani nemôže byť predmetom odvolacieho prieskumu, keďže žalobca svoje odvolanie neodôvodnil nesprávnosťou tohto záveru. Požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v častiach týkajúcich sa veci samej a jeho nároku na náhradu trov konania potvrdil a priznal mu tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalobca sa k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ písomne nevyjadril.

6. Čo sa týka námietok žalovaných 1/ a 2/ týkajúcich sa rozsahu odvolania žalobcu, tento odvolací súd považoval za vymedzený dostatočne. Z obsahu odvolania je zrejmé, že žalobca odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu, keď uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol jeho žalobný návrh voči žalovaným 1/ a 2/.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorým je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

8. V preskúmvanej veci je predmetom konania žalobcom uplatňovaný nárok voči žalovaným 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 7.981 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne odo dňa 22.10.2014 do zaplatenia, titulom poistného plnenia vo výške skutočnej škody na motorovom vozidle spôsobenej pri škodovej udalosti zo dňa 28.09.2014 právnej predchodkyňi žalobcu, ktorá svoju pohľadávku postúpila žalobcovi písomnou zmluvou zo dňa 18.11.2014.

9. Pred posúdením dôvodnosti nároku na náhradu škody na motorovom vozidle (náhradu škody z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu poisteného u žalovaného 1/), súd prvej inštancie skúmal platnosť zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky a dospel k záveru, že táto je neplatná. Z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom v časti týkajúcej sa žalovaného 2/ žalobu zamietol aj pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie.

10. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho názoru, že z hľadiska požiadavky určitosti postupovanej pohľadávky je dôležitá jej identifikácia v písomnej zmluve, ktorá musí byť jednoznačná, tak aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou postupcu voči rovnakému dlžníkovi. Musí byť z nej zrejmá osoba dlžníka a pohľadávka, ktorá je predmetom postúpenia, musí byť vymedzená jej opisom čo do výšky a skutočností jej vzniku, príp. uvedením právneho dôvodu vzniku, resp. odkazom na konkrétnu zmluvu či faktúry. Predmetom postúpenia môže byť aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná a dokonca aj pohľadávka, ktorej výška v čase postúpenia nie je objektívne zistiteľná pokiaľ je z jej iného spôsobu vymedzenia nepochybne zrejmé, o akú pohľadávku ide.

11. Na rozdiel od súdu prvej inštancie sa v danom prípade odvolací súd stotožnil s odvolacími argumentmi žalobcu, že žalovaná pohľadávka bola v zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2014 dostatočne vymedzená označením účastníkov zmluvy -V. E. (označená rodným číslom a bydliskom) ako postupca a žalobca ako postupník, subjektu voči ktorému pohľadávka smeruje (dlžníka) - žalovaný 1/,

jej predmetu (obsahu) a dôvodu vzniku - skutočná škoda na vozidle Z. A. XXXHX vzniknutá v dôsledku škodovej udalosti, ďalej presného dňa škodovej udalosti - 28.09.2014, ako aj číslom škodovej udalosti u poisťovne (žalovaného 1/) - XXXXXXXXXXX. Nemožno vyvodiť záver, že by pri takto identifikovanej pohľadávke vznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka postupcu voči žalovanému 1/ bola žalobcovi postúpená, navyše za stavu, keď z obsahu spisu nevyplývajú žiadne okolnosti o tom, že by postupca mal voči nemu ďalšiu (inú) pohľadávku. Len absencia konkrétnej výšky postupovanej pohľadávky v zmluve o postúpení pohľadávky nespôsobuje neplatnosť tohto úkonu pre jeho neurčitosť. Navyše možno poukázať tiež na to, že žalobca osobitne zdôvodnil absenciu vytýkaného údaj zmluvy o postúpení pohľadávky tým, že v čase jej uzatvorenia dňa 18.11.2014 účastníci zmluvy nemali skutočnú škodu na vozidle vyčíslenú súdnym znalcom, čo zodpovedá obsahu spisu. V konaní pred súdom prvej inštancie (dňa 05.05.2017) žalobca predložil znalecký posudok vo veci výpočtu škody na vozidle, ktorý bol vypracovaný dňa 26.11.2014.

12. Pokiaľ súd prvej inštancie neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky založil aj na nepreukázaní splnenia povinnosti žalobcu oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi (žalovanému 1/) v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, toto nemá pre posúdenie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky význam. V prvom rade sa súdom prvej inštancie odkazovaná zákonná povinnosť týka postupcu (pôvodného veriteľa), ktorý je povinný postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámiť bez zbytočného odkladu, nie žalobcu ako postupníka. Dôsledkom nesplnenia tejto povinnosti postupcu je (len) skutočnosť, že dlžník, ktorý sa o postúpení stanoveným spôsobom nedozvedel, sa zbaví svojho záväzku aj plnením postupcovi, pričom takáto okolnosť nebola uvádzaná súdom prvej inštancie, stranami sporu ani nevyplýva z obsahu spisu. Naopak, z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 1/ sa o postúpení pohľadávky (právne významným) spôsobom dozvedel najneskôr dorúčením mu žaloby (dňa 19.01.2015), kedy mu bola na preukázanie postúpenia pohľadávky predložená aj kópia zmluvy o postúpení pohľadávky.

13. Pre úplnosť, odvolací súd vzhľadom na súdom prvej inštancie označený dôvod neplatnosti zmluvy aj podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný), v kontexte jeho odôvodnenia, dopĺňa, že nedostatočná špecifikácia predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky či vytýkané chýbajúce oznámenie o postúpení pohľadávky, nie sú relevantnými kritériami pre posúdenie neplatnosti zmluvy z dôvodu nemožnosti plnenia ako objektívnej nemožnosti reálneho splnenia predmetu zmluvy.

14. Žalobca bol teda úspešný v jeho odvolacej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie dospel k nesprávne právne záveru o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, pre ktorý žalobu (predbežne) zamietol bez preskúmania dôvodnosti žaloby vo veci samej.

15. Žalobu v časti týkajúcej sa nároku voči žalovanému 2/ súd prvej inštancie zamietol aj z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie, najmä pre nesplnenie podmienok na vznik jeho povinnosti poskytnúť žalobcovi uplatnené plnenie, v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca v odvolaní nenamietal vecnú nesprávnosť tohto záveru súdu prvej inštancie ani rozhodnutia, ktorým žalobu proti žalovanému 2/ zamietol, t.j. neuviedol konkrétne námietky resp. skutočnosti, pre ktoré považoval nepriznanie tohto nároku za nesprávne, a preto jeho odvolanie v tejto časti nebolo možné považovať za dôvodné. Okrem tohto, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej legitímácie žalovaného 2/ v konaní aj toho dôvodu, že na žalobcu nebola postúpená žiadna pohľadávka proti žalovanému 2/ zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2014, na základe ktorej sa v konaní domáha žalovanej sumy s príslušenstvom. V zmluve je ako subjekt voči ktorému postúpená pohľadávka smeruje (dlžník) uvedený výslovne žalovaný 1/, z čoho je zrejmé, že žalovaný 2/ nemôže byť v danom prípade nositeľom hmotnoprávných povinností. Súd prvej inštancie teda správne zamietol žalobu voči žalovanému 2/ v dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v danej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

16. Po prijatí závere o absencii pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ a vyriešení otázky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, predmetom sporu zostáva nárok žalobcu voči žalovanému 1/, ktorého dôvodnosť nebola zo strany súdu prvej inštancie po vecnej stránke preskúmaná.

17. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie sa v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky nezaoberal vecnou opodstatnenosťou žaloby voči žalovanému 1/ a v dôsledku toho nevykonal a nevyhodnotil dôkazy na zistenie skutkového stavu veci, a tento nedostatok nebolo možné napraviť v odvolacom konaní, odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm.

c/ C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C.s.p., v ktorom súd prvej inštancie na základe relevantnej hmotnoprávnej úpravy meritórne posúdi dôvodnosť zostávajúcej časti žaloby voči žalovanému 1/ z hľadiska všetkých žalobcom uplatňovaných a v predmetnom konaní prípustných (470 ods. 2 C.s.p.) prostriedkov procesného útoku, ako aj prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný 1/ bráni v konaní a v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne nielen o trovách prvoinštančného konania ale aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 odsek 3 C.s.p.).

18. Vzhľadom na potvrdenie zamietnutia žaloby v časti týkajúcej sa žalovaného 2/, odvolací súd rozhodol o jeho nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému 2/, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).